

[P. Munch.]

ærede Finansminister og Ordføreren for det konservative Parti her i Dag med fuld Tilfredshed kan fastslaa, at Forslagets Karakter er den samme, lige saa tilfredsstillende for den højtærede Regering og lige saa tilfredsstillende for det konservative Parti som det oprindelige Forslag.

Til den højtærede Finansminister har jeg dernæst at sige dette, at den højtærede Minister har ikke ment, det kunde føre til noget at forhandle Tankerne om en Særbeskatning paa Formuer, der havde tjent paa Krigen. Vi vidste fra første Behandling, at den højtærede Finansminister overhovedet er en Modstander af det. Den højtærede Finansminister anser det for en Opgave, der overhovedet kun paa irrationelt Grundlag kan skabes en Art Løsning af. Han vil slet ikke indlade sig derpaa. Dette Standpunkt er imidlertid i Modsetning til det, der kom til Orde ved første Behandling fra den ærede Ordfører for Partiet Venstre, og i Modsetning til det Standpunkt, som kom til Orde fra den nuværende højtærede Handelsminister før Forhandlingerne om denne Sag paa det Tidspunkt, da man stod forud for Valget.

Men vi ved jo, at den højtærede Finansminister paa dette Punkt er en Modstander, og jeg havde derfor heller ikke ventet mig noget Resultat af Forhandlingerne med ham. Fremtiden vil vise, om der, naar disse Forslag føres frem i anden Sammenhæng, vil blive Mulighed for en Forhandling med Partiet Venstre derom, eller om det vil gaa i Fremtiden, som det er gaaet hidtil, at den højtærede Finansminister vil vise sig at være den stærke Mand, den sikre og faste Fører paa alle disse Omraader, overfor hvem Indvendinger indenfor hans Parti ikke kan blive afgørende for det store Flertal i Partiet.

Den højtærede Finansminister gjorde dernæst nogle Bemærkninger om, hvad der havde været hans Grundlag for Forslaget, og vendte der tilbage til, at et Hovedargument havde været Ønskerne fra Erhvervenes Skatteudvalg. Da Finansministeren gen tager dette, ønsker jeg ogsaa at gentage, at disse Erhvervenes Skatteudvalg repræsenterer ikke hverken Arbejdernes Andel i Erhvervene i Danmark, ej heller Husmandsorganisationernes Andel deri, idet Husmandsorganisationerne staar paa et fuldkommen modsat Standpunkt af de Ønsker, der har fundet Udtryk fra de Erhvervsorganisationer, som har nedsat de paagældende Udvalg.

Med Hensyn til det samlede Udbytte sagde den højtærede Finansminister, at

Nedsættelsen ved Formueskatten vilde blive 1/2 Mill. Kr. større ved de Ændringer, der nu er sket, end tidligere, og det har han vistnok Ret i, fordi den nu skete Ændrings Virkninger nogenlunde kan beregnes. Men derved kommer vi ikke et Skridt videre i Retning af at faa at vide, hvor stor den samlede Nedsættelse vil være. Naar man tager et kendt Tal og lægger det til et ukendt Tal, bliver Resultatet af denne Sammenlægning lige saa ukendt, som det ukendte Tal, man gik ud fra, og Forholdet vedbliver at være dette, at naar vi nu skrider til Vedtagelsen af dette Lovforslag, aner ikke Finansministeren, aner ikke Finansministeriet og ikke et eneste Medlem i denne Sal, om det er sandsynligt, at det bliver en Lettelse paa 10 Mill. Kr. eller en Lettelse paa 15 Mill. Kr. Derfor interesserer jeg mig vedblivende for det Spørgsmaal, som, i hvert Fald saa vidt jeg lagde Mærke til, ikke blev besvaret af den højtærede Finansminister: hvis det nu gaar saaledes, at det virkelig bliver 12 eller 15 Mill. Kr., vil den højtærede Finansminister saa kræve Kompensation ved indirekte Afgifter for de Summer, han har tabt mere end dem, han regnede med, at Statskassen skal tabe?

Dernæst var det mig imidlertid ganske klart af den højtærede Finansministers Udtalelser, hvilket Standpunkt han indtager i hele denne Skattelovgivning i Øjeblikket. Han sagde, at han var vel tilfreds med hele det Forhold, der var ved at blive tilvejebragt mellem indirekte og direkte Afgifter, og føjede til, at der var to Grupper af Afgifter, han kunde tænke sig at nedsætte, den ene var Omsætningsafgiften, hvis der blev Penge til det, og saa føjede han til, at endnu er den Beskatning, der findes paa Formuen, for høj. Han sagde dette meget stærkt og understreger i saa Henseende yderligere det Tilsagn, Betænkningen giver det konservative Parti om videre Bevægelse ad den en Gang indslagne Vej.

Det, vi da maa regne med, bliver i alle Tilfælde, at naar den højtærede Finansminister kommer til at gaa et Skridt videre med denne Skattelovgivning, vil det være hans Formaal at komme til at gaa videre ad samme Vej, atter lette Byrderne for dem, der er de stærkeste til at bære dem, og derigennem yderligere forrykke paa en for de brede Lag i Landet ubillig Maade den danske Skattelovgivning.

Vi for vort Vedkommende maa beklage, at man ikke har mødt en Villighed til Forhandling paa det Grundlag, som vi har angivet, hvor vi baade har angivet en mere rationel Form for Bestemmelse af Ned-